

Решение на Съда (трети състав) от 27 април 2017 г. (преюдициално запитване от Consiglio di Stato — Италия) — Onix Asigurări SA/Istituto per la Vigilanza Sulle Assicurazioni (IVASS)

(Дело C-559/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Директива 73/239/ЕИО — Директива 92/49/ЕИО — Принцип на едно разрешително — Принцип за надзор от държавата членка по произход — Член 40, параграф 6 — Понятие за нередности — Репутация на акционерите — Забрана, наложена на застрахователно дружество, установено в държава членка, за сключване на нови договори на територията на друга държава членка)

(2017/С 202/05)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподател: Onix Asigurări SA

Ответник: Istituto per la Vigilanza Sulle Assicurazioni (IVASS)

Диспозитив

Директива 92/49/ЕИО на Съвета от 18 юни 1992 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, свързани с прякото застраховане, различно от животозастраховането и за изменение на Директиви 73/239/ЕИО и 88/357/ЕИО (Трета директива за застраховането, различно от животозастраховане), и по-специално член 40, параграф 6 от нея, трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска контролните органи на държава членка спешно да приемат мерки като забрана за сключване на нови договори на нейна територия по отношение на предприятие за пряко застраховане, различно от животозастраховането, осъществяващо дейност на територията на тази държава членка в режим на свободна предоставяне на услуги, за да защитят интересите на застрахованите лица и другите лица, които могат да се ползват от сключеното застрахователно покритие, които мерки са основани на констатирано при условията на свободна преценка първично или непървично неспазване на субективно условие за издаване на разрешително, необходимо за упражняване на застрахователна дейност, като условието за репутация. Директивата обаче допуска възможността посочената държава членка при упражняване на правомощията, които има в ситуация на неотложност, да установи дали някои пропуски или съмнения относно почитеността на ръководителите на съответното застрахователно предприятие разкриват реална и непосредствена опасност от настъпване на нередности в ущърб на застрахованите лица или другите лица, които могат да се ползват от сключеното застрахователно покритие, и ако положението е такова, да приеме незабавно подходящи мерки, като например при необходимост забрана за сключване на нови договори на нейна територия.

⁽¹⁾ ОВ С 38, 1.2.2016 г.

Решение на Съда (първи състав) от 27 април 2017 г. (преюдициално запитване от Cour de cassation Франция) — A-Rosa Flussschiff GmbH/Union de recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d'allocations familiales d'Alsace (Urssaf), правоприменик на Urssaf du Bas-Rhin, Sozialversicherungsanstalt des Kantons Graubünden

(Дело C-620/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Работници мигранти — Социална сигурност — Приложено законодателство — Регламент (ЕИО) № 1408/71 — Член 14, параграф 2, буква а) — Регламент (ЕИО) № 574/72 — Член 12а, точка 1а) — Споразумение между Европейската общност и Швейцарската конфедерация — Членове на екипажи — Работници, командировани в друга държава членка — Швейцарски клон — Формуляр Е 101 — Доказателствена сила)

(2017/С 202/06)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour de cassation

Страни в главното производство

Жалбоподател: A-Rosa Flussschiff GmbH

Ответници: Union de recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d'allocations familiales d'Alsace (Urssaf), правопреемник на Urssaf du Bas-Rhin, Sozialversicherungsanstalt des Kantons Graubünden

Диспозитив

Член 12а, точка 1а) от Регламент (ЕИО) № 574/72 на Съвета от 21 март 1972 година относно определяне на реда за прилагане на Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността, в редакцията, изменена и актуализирана с Регламент № 118/97, на Съвета от 2 декември 1996 г., изменен с Регламент (ЕО) № 647/2005 на Европейския парламент и на Съвета от 13 април 2005 г., трябва да се тълкува в смисъл, че формуляр Е 101, издаден от определената от компетентния орган на държава членка институция на основание член 14, параграф 2, буква а) от Регламент № 1408/71, в редакцията, изменена и актуализирана с Регламент № 118/97, обвързва както социалноосигурителните институции на държавата членка, в която се извършва работата, така и юрисдикциите на тази държава членка, дори когато те установят, че условията на дейността на съответния работник очевидно не попадат в материалното приложно поле на тази разпоредба от Регламент № 1408/71.

⁽¹⁾ ОВ С 48, 8.2.2016 г.

Решение на Съда (първи състав) от 27 април 2017 г. (преюдициално запитване от Tribunal de grande instance de Perpignan — Франция) — Наказателно производство срещу Noria Distribution SARL

(Дело C-672/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Директива 2002/46/ЕО — Сближаване на законодателствата на държавите членки по отношение на добавките към храни — Витамини и минерали, които могат да се използват при производството на добавки към храни — Максимални количества — Компетентност на държавите членки — Национална правна уредба, с която се определят тези количества — Взаилно признаване — Липса — Условия, които трябва да се спазват, и критерии, които трябва да се вземат предвид при определянето на тези количества)

(2017/C 202/07)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal de grande instance de Perpignan

Страна в главното производство

Noria Distribution SARL

в присъствието на: Procureur de la République, Union fédérale des consommateurs des P.O (Que choisir)

Диспозитив

- 1) Разпоредбите на Директива 2002/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 10 юни 2002 година за сближаване на законодателствата на държавите членки по отношение на добавките към храни и разпоредбите на Договора за функционирането на ЕС относно свободното движение на стоки трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат правна уредба на държава членка като приложимата в главното производство, която не предвижда процедура за пускането на пазара в тази държава членка на хранителни добавки, в които съдържанието на хранителни вещества превишава определените с тази правна уредба максимални дневни дози и които законно се произвеждат или търговат на пазара в друга държава членка.